

Na konci dvou semestrů

Poesie | 19.5.2010 @ 21.31

Dnes, 19. května, proběhla na Biblické škole v Kolíně tzv. End party. Bylo to loučení studentů se studenty a se školou. Na požádání hlavní organizátorky Elišky Tesárkové jsem k té příležitosti složil tuto humornou báseň.

I.

Na intru člověk nejívá sám nejen diskó.
Jen co jídlo rozdělám,
kterýkoli nenasyta, co je blízko,
škemrá: „Dej mi, dej mi...“. A já mu dám.

Vždyť co bych trápil toho chudáka,
když břicho mu hladem (stejně jak mě) huláká
a slina mu teče od koutku?
Proto i jemu naložím pochoutku:
Porci velikou jak oblaka.

Tak třeba špagety – s omáčkou, co píše
Právě ty!
plnívaly prázdno v každé břiše.

Tedy k těm špagetám:

Nakrájíš salám, nejlíp vysočinu
a dáš to smažit na pánev.
Dále pro blaho tvých střev
přidáš chilli, česnek, zeleninu,
zaliješ kečupem a necháš bublat na půl plynu.

Pak dáš vařit vodu, do ní sůl
i olej, aby v ní také plul.
Při varu vhodíš tam nejlépe panzzani,
potom za pilného míchání
povaříš minut šest a půl.
Pak sliješ vodu, prostřeš stůl.

II.

Strávili jsme spolu dobrý čas.
Nezbývá, než vzpomínat na krásu chvíl,

tu krásu sotva kdo by nahradil.
Ty chvíle ovšem neodejdou, budou v nás.

No nebylo to fajn, co říkáte?
Ty dny studentských našich hrátek.

Napjaté jak Jurský park ve 3D,
šťastné jako jackpot, co ti vyjde,
jednou lehké jako káfé latté,
jindy otravné jak škola v pátek,
sladké jako náplň do oplatek.

A pálivé, jak čerstvé feferóny,
dunivé jak majestátní zvony.
To jsou ty dny naše, to jsou ony!
Snědené jsou -
a přesto v nás stále voní.

Spolu jsme se hodně nasmáli.
Když vzpomínám, mám v tváři jas. Má-li
snad jiný pocit někdo z vás?
Myslím, že ne!

Ložíval jsem po střeše a vystupoval z řad,
popravoval medvědy a zajíce.
Pak však lekl jsem se káznice,
a tak -
teď pro změnu respektuji řád.

Musím ale říci – tak jak tak -
užil jsem si skvěle každou vteřinu!
Mě neдрží tu prorocství či zodiak,
vždyť zde mám vše: fotbal, špagety i hebrejštinu. (*hebrejštinu*)

III.

Biblická škola je kyselá pilule;
nemá tři proužky a není „in“.
Až když ji sníš, tak zjišťuješ plynule,
že v ní je potřebný vitamín.

A tak máme důvod v dobrém vzpomínat:
Na všechny pátky minulé.
Na to, jak přínos té pilule
je pro nás pro všechny dobrý plat.

Mám vás rád!

A loučím se a žehnám vám!

Zitřkům vašich životů!

Aby štěstí bylo tam

přinejmenším tak, jak tu.

<http://selah.diet/poesie/na-konci-dvou-semesteru/>